

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 25 Listopada v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Gazeta senacka z dnia 10 listopada ogłosiła następujący Ukaz okólny: „Wedle Ukazu Jego CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat słuchali uwiadomienia 6go Departamentu Rządzącego Senatu, w którym wyrażona jest Naywyżey potwierdzona Opinia Rady Państwa, w brzmieniu następującem: Rada Państwa na Departamencie spraw cywilnych i duchownych i na Powszechnem Zebraniu rozważała przełożenie Rządzącego Senatu 6go Departamentu, o poruczniku odstawnym Filarecie Smirnowie, sądzonym za sfalszowanie sobie od Kazańskiego Gubernatora Cywilnego, odkrytego zalecenia, na dawanie jemuż Smirnowemu, z Kazania do Wiatki, obywatelskich koni bez opłaty prohonnych pieniędzy. Z takim zaleceniem podsądny Smirnow przyjechał z Kazania do Wiatki, nie będąc nigdzie na drodze zatrzymanym; a potem, kiedy przypadkiem wzięto podejrzenie o fałszerskim jego postępku, i do Kazania wrócony został, wtedy na examinie wyznał, że wspomniane zalecenie sam sobie zrobił, i przyłożył do niego pieczęć, którą wziął od zepsutej koperty w Kancellaryi Gubernatora; na postępek zaś ten, jedynie się odważył z nędzy: gdyż nie znajdując sposobu, z czegoby się wyżywić, z przyczyny że go tam nie przyjęto do służby w Kancellaryi Gubernatora, ażeby do Wiatki nie iść piechotą, zrobił dla siebie to zalecenie. Kazański Sąd Powiatowy i Izba Kryminalna osądziły Smirnowa, na osnowie Dyplomatu Szlacheckiego, artykułów 6, 13 i 15, odjąwszy rangi i szlachectwo, zapisać do żołnierzy, a jeżeli, sądząc z tego, że ze służby odstawiony dla choroby, do pełnienia jej okaże się niezdolnym, w takim zdarzeniu zesłać go do Syberyi na zaludnienie. Od urodzenia podsądny miał 29 lat. Rządzący Senat postanowił: Podporucznika Smirnowa za jego przestępstwo, na mocy Dyplomatu Szlacheckiego artykułu 6, odjąwszy rangi i szlachectwo, zapisać do wojska z wysług; lecz że ten Smirnow wciągnięty został w ten występek jedynie z ostatniej nędzy swego stanu, nie mogąc znaleźć dla siebie miejsca w Kazaniu, i nie mając ożem zapłacić za zawieszenie siebie do Wiatki, przeto Senat, przekonywając się z tego powodu przestępstwa Smirnowa i mając wzgląd na odznaczającą się niemalą czas służbę jego na polu chwały, i niejednokrotne znajdowanie się jego w rzeczywistych walkach z nieprzyjacielem, oddawał los jego do WYSOKIEGO MIŁOSIERDZIA MONARCHY. Rada Państwa, upatrując w robocie podsądnego Smirnowa fałszerski postępek, za który prawa, mianowicie: Artykuł wojskowy 201, i 6 artykuł Dyplomatu Szlacheckiego, wyraźnie oznaczają sposob ukarania; a zatem, polegając na istotnej ich mocy, postanawia: odjąwszy Smirnowu rangi i szlachectwo, oddać go do służby wojskowej; w przypadku zaś niezdolności, zesłać do Syberyi na zaludnienie. Obok tego Rada Państwa czyni uwagę, iż Smirnow odważył się na zrobienie od Kazańskiego Gubernatora Cywilnego pisma, na mocy którego mógł on jechać, i przejechać z jednego miasta gubernialnego do drugiego, bez opłaty prohonow, zapewne dla tego, że w kraju tym były zdarzenia, dowodzące, że Gubernatorowie nie rzadko

przywłaszczają sobie prawo, wydawania podorożnych i bez opłaty pieniędzy prohonnych z uciążliwością dla obywateli; przeto żeby takie niewolne postępowanie nie zostało utajonem, i nadal się nie zdarzało, podług Opinii Rady Państwa wypada; polecić z tego zdarzenia Rządzącemu Senatowi, użyć środków do odkrycia i po wszystkich miejscach wykorzenieć to zło, jeżeliby gdziekolwiek znajdować się mogło. Na autentyku własną Jego CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano tak: „Ma być podług tego: lecz w zdarzeniu niezdolności, do Syberyi nie odsyłać, zostawując na mieszkaniu w swojej Gubernii.“ St. Petersburg dnia 21 lutego 1823 roku. 6ty Departament Rządzącego Senatu o należytem i niechybnem tej Naywyżey potwierdzonej Opinii Rady Państwa wykonaniu, względem podsądnego Smirnowa, zalecił Kazańskiemu Rządowi Gubernialnemu i Izbie Sądu Kryminalnego; a względem użycia środków do odkrycia i powszechnego wykorzenia powyżey wspomnionego złego, jeżeliby gdziekolwiek znajdować się mogło, poleca uczynić należyte rozporządzenie, podług przynależenia temu Departamentowi Rządzącego Senatu. Przez Ukazy zaś zalecono: 1) Dnia 16 stycznia 1720 roku: Patrzeć najmowopłey, ażeby nikt pod pozorem kuryerów i innych posyłanych za Monarszemi sprawami za małe prohony nie jeździł. 2) Z dnia 17 września 1720 roku: Podstawnych podwód bez Ukazu z Senatu nie zgromadzać, i samowolnie na podstawy nie stawiać; a kto takie podwody zgromadzać i podstawy stawiać będzie, z tych nakazywać strafy podług uwagi Kamer-Kollegii. 3) Z dnia 5 maja 1725 roku: od ludzi w powiecie i od innych objętych w popisie poduszny, podwód zgoła nigdzie nie brać, i podorożnych na podwody w powiecie nie dawać, oprócz tylko, jeżeli potrzeba będzie, pod kasę pieniężną i pod areztantów w kaydanach (kołodników), takż którym umyślnie postanym dane będą Ukazy z Senatu albo tajney Kancellaryi z Preobrażeńskiego Prykazu, ale i takie podwody brać w tych miejscach, gdzie poczty nie ma; a gdzie są poczty tam nie brać, i we wszystkich postępować podług wydanego plakatu nieodmiennie; a jeżeli dokąd wypadnie Gubernatorom albo Wojewodom samym jechać, albo postać podległych swoich, za sprawami CESARSKIEGO MAJESTATU, do takich miejsc, gdzie poczty nie ma, ci podwody najmować mają u ludzi dobrowolnie się podejmujących, za co płacić z pieniędzy nieetatowych, a mianowicie z Kancellaryynych, które naznaczone są od spraw podług Ukazu 1715 roku od prawego po altynie, a od winnego po grzywni od tubla. A jeżeli zdarzy się jechać Kamerirom, tedy im płacić z pieniędzy przeznaczonych na takie wydatki w ich etacie; a prowincyał-fiskałom, kiedy dla obeyrzenia interessow fiskalskich jeździć będą po prowincyach, podwody podług tegoż najmować mają dobrowolnie, u ludzi chcących się nająć, a bez pieniędzy i pod żadnym pozorem podwód zgoła nie brać. 4) Dnia 27 września 1766 roku: Na podwody z powiatow partykularnym ludziom podorożnych nie dawać. Rozkazała: ażeby wydawanie otwartych zaleceń albo podorożnych na braćnie koni obywatelskich bez opłaty prohonnych pieniędzy, jeżeli się to gdziekolwiek wbrew przeciw-

ko prawom czyni się, niezwłocznie strzymane zostało i nadal wydawania takich zaleceń albo podobnych nie było, o tem do Wojennych Jenerał Gubernatorów, Jenerał Gubernatorów i wszystkich Zwierzchników Guberniy, do Nakaznego Atamana Woyska Dońskiego i do wszystkich Rządów Gubernialnych zalecić przez Ukazy; również przez Ukazy uwiadomić wszystkich Ministrów, Głównozarządzającego Drogami komunikacyi, Główną zwierzchność mającego nad Departamentem Pocztowym i Kontrolera Państwa; a do Najświętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu, przesłać uwiadomienia. Dnia 31 października 1825 roku. (Z 1go Departamentu.)

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 22 listopada.

(z Gazety Warszawskiej.)

Rok zaledwie upłynął, jak nam gazety ogłosiły wiadomość, iż w dobrach Ujazdzkich, do JW. Antoniego Hrabiego *Ostrowskiego*, Senatora Kasztelana dziedzicznie należących, zakładanemi zostają fabryki w różnym gatunku. Przed kilkunastu dniami, zwiedzając tameczne okolice, przekonałem się mogłem o nadzwyczajnym postępie tych zakładów fabrycznych; oraz jak ze znacznym nakładem i niepospolitem usiłowaniem JW. Dziedzica zaprowadzone i utrzymywane zostają. W czasach tak mało w kapitały bogatych, ten tylko uwierzy, kto się naocznie przekona, co mogą dokazać połączone: ciągła usilność, pracowitość, wytrwałość i rozsądna w przedsięwzięciu, odwaga, niemniej przemysł obywatela, obok słusznie zasłużonej ufności, która będąc duszą kredytu i wiary publicznej, nad wszystkie inne pojęty, najszybszy do osiadania, tak cudzoziemców jako i krajowców, a szczególniej z klasy przemysłowej, pociąga.

Osady fabryczne w dobrach Ujazdzkich, a szczególniej *Antolin*, pod miasteczkiem *Ujazdem* i *Tomaszow* przy ujściu *Wolborzki* do rzeki *Pilicy* położone, zastępują już dziś bydyń policzonemi między najszybkimi osadami fabrycznymi krajowemi. Już przeszło 100 sukieniczych warsztatów wyrabia sukna, pod imieniem sukien antolińskich, w handlu publicznym wielce cenionych i szukanych. W takowe zaopatrują się znakomite składy sukienne tu w *Warszawie*, jako i po miastach w Imperium Rossyjskiem utrzymywane. Pięć postrzygalni sukna, dwa folusze, farbiernia, w ciągłym zostają ruchu; a oraz powiększająca się liczba sukieników, zza granicy przybywających, daje powód dziedzicowi do założenia większej ilości tychże foluszy, i nowych jeszcze postrzygalni. Nie mniej ogłosiliby dziedzic, właśnie w tych czasach, konkurrencyą dla amatorów wodnych przedsiębiorni wełny, ofiarując tymże, pod dogodnymi warunkami, wszelkie grunty ułatwienia i wodę w *Tomaszowie* do podobnego zakładu, bardzo szczęśliwie usposobioną; jednem słowem: mówić można, iż fabrykacja sukna w dobrach Ujazdzkich, olbrzymi postęp w jednym roku uczyniła, i w podobnej progressyi idzie na przód. Dalej w *Tomaszowie* wyrabiają znaczną ilość tasemek z przędzy białej i kolorowej w różnych gatunkach. Już ukończonym został bléch. Osiadło kilku płócienników, wyrabiających różne płócienka, i tkaczy materii bawełnianych. Tamże doskonałą się dawniej założone fabryki żelazne. Piec kopolowy przybiera wszelkie obstalunki fabrykatów lanych. Osiadł tu niedawno fakrykant wyrabiający pałasze, noże, i wszelkie drobne narzędzia żelazne, jakoteż: zgrzebła, koziki, którego to towaru, na pozór tak ordynaryjnego, za znaczne summy Styrya dostarczała Polsce. Niemniej urządziła się tamże topornia, która wyrabiać będzie wszelkie rolnicze narzędzia, siekiery, piły, topory, żelaza stolarskie, i majster do podobnych fabrykatów już na gruncie osiadł i dom wystawił. Wprawdzie sama natura hojną dla *Tomaszowa* okazuje się: gdy ten w rokosznej położony dolinie, i już w okolicy nieco pagórkowatej, staraniem i gustem dziedzica zna-

cznie upiękrzony; będąc otoczony wybujałemi lasami, poprzerynany zbiegiem kilku rzek obfitych, naykorzystniejszą sposobność do założenia wodnych machin podaje; posiadając nadto własne żelazo, wapno, kamień niewyczerpany do budowy, i polowego dostatek, gliny różnego gatunku, margiel rozpuszczony, którego w części używają zamiast palonego wapna; leżąc nad rzeką splawną *Pilicą*, o pół mili małe od traktu wrocławskiego, przedstawia te wszystkie powaby, które ująć są zdolne imaginacyą; i przynieść korzyści zdrowey spekulacyi. Wszakże uczuli już ważność tak korzystnego i uzdatnionego położenia *Tomaszowa* majątniejsi fabrykanci i kupcy krajowi i obcy, a mianowicie z *Grünberga* i *Göerlitz* przybyli. Od zeszłego miesiąca czerwca, w którym zaledwie widzieć można było w *Tomaszowie* kilka stosów przygotowanego materiału, wzniosła się czarownym prawie sposobem *massif* murowana ulica, licząca kilkanaście ozdobnych domów z piętami. Innych ulic z pewnego tworzących się planu, już widać znaczne początki; i tam, gdzie przed rokiem stały mniej użyteczne krzaki, dziś daje się spostrzegać ruch, przemysł, praca, i rozmaite życia zarobki. Każdy działa z ochotą, każdemu śpieszno, bo każdy działa dla siebie. Kto tylko osiada, nabywa prawa gruntownej własności, pod tytułem wieczystej dzierżawy: przytém otrzymuje łagodne warunki, pomoc, gdy oney potrzebuje, umiarkowaną, mianowicie w materiałach budowlanych; przytém pierwsze lata są wolne od czynszu, który zastosowany do gatunku ziemi, jest oznaczony od zł. 4 do 8 z morgu. Przez takowego tylko systematu przyjęcie, obok opieki, jakiej rząd podobnym zakładom udziela, obok rękocy mi jaką nadaje zaprowadzenie systematu, bez któregoby żadna krajowa fabryka, z obcą konkurrency nie wytrzymała; dóść może Polska do lepszego bytu kultury, jakiej sąsiedzkie kraje używają.

Milo nam będzie niekiedy dawać w wiernym obrazie wiadomość publiczności o dalszym postępie, tak wiele obiecujących osad, jakimi są *Antolin* i *Tomaszow*.

Kończymy zaś uwagą, którą nam natracają szlachetne i krajowi użyteczne, założyciela tychże osad, zatrudnienia, iż nie dość jest posiadać majątek: by w podobnych przedsięwzięciach osiągnąć pożądaną skuteczną: bez ducha pracy i przemysłu, nie zawiąże się żaden pożyteczny zakład, żadna ważna instytucya, a i te przymioty jeszcze nie są dostatecznymi; do ustalenia podobnego dzieła potrzeba wytrwałości, i że tak powiem, nieodstępne poświęcenie się, a gdy tak postępuje dziedzic *Antolina* i *Tomaszowa*, można rokować, że w swych pięknych nadziejach zawiedzionym nie zostanie.

Obywatel Województwa Mazowieckiego.

W dniu 15 grudnia r. t. wyjdzie z druku *Almanach*, pod napisem: *Jutrzeńka, Rocznik Poezyi, w upominku dla płci pięknej, na rok 1824.*

A U S T R Y A:

Wiedeń dnia 15 listopada.

(z Korrespondenta *Warszawskiego*.)

Osustozeniu, które wezbranie wody w *Tyrolu* poczyniło dnia 13 i 15 października, zawiera dziennik tyrolski następujące wiadomości z d. 20 października, które w treści udzielamy. „Cała przestrzeń kraju od wyższego *Drauburga* aż do *Brenner* ucierpiała wiele przez wylanie wody d. 13, 14 i 15 z. m. Woda zniszczyła tam wiele rol i łąk, poprzerosiła góry na inne miejsca, porzywała mosty i popsula drogi. Trzy główne potoki doliny *Puster* połączyły się razem, a wystąpiwszy z brzegów, roznosiły nieszczęścia i trwogę. Na granicy *Karyntyi* w obwodzie *Lengberg*, groziła woda zalaniem miejsc *St. Chrysanta* i *Nikolsdorf*. Dziki potok spadając ze skały na kościół *St. Chrysanta* zaledwo całkiem go nieburzył. Podmulił sąsiedni las, a zmieniając dawne łożysko, zaczął ryc znowu po polach. W *Nikolsdorf* zniszczył mur, mający być tamą, i wielkie szczęście, że całe wio-

ski nie zalał. Inne zaledwo znane wody, połączyły się z tym burzliwym potokiem. Okropne spuszczenie rzuciła woda koło *Kapaun*. Mały potok zrobiwszy się strumieniem, leciał ze skały, wzniesionej nad *Kapaun*, pozalewał domy, tylko się ludzie uratowali. Rzeka *Drawa*, płynęła jak bałwanami neszożone morze, i niszczyła wszystko po drodze. *Z Liens* uniosła z sobą 10,000 sążni pól najpiękniejszych. Niedaleko ztamtąd zburzyła całą kupiecką drogę, uratowane na niej budynki, winne miejscowej zwierzchności ocalenie. Koło *Abfaltersbach* zburzone zostały pola, koło *Viersbach* zniszczyła *Drawa* gościńce i niwy. Miasteczko *Sillian* i jego okolice zalane były wodą. Koło *Hof* mało się domy nie pozapadały. Potok *Sextnerski*, poczyniwszy już niemało szkody po dolinach, toczył się ku *Junichen*, które to miejsce zalał potem. Po całym *Toblach*, brzmiały nieustannie odgłosy drzwonny wzywając na ratunek. W *Weller-Saag* uratowano domy, ale reszta wszystko stało się pastwą nurtów wezbranej rzeki. W dolinie *Pragi* dwa potoki płynące razem, toczyły kawałki drzew i skał urwiska do *Rienzy*, która zrywając wszystkie mosty, wkrótce cały *Welsberg* zalała, gdzie nietylko pola, ale nawet domy pounosiła z sobą. Związek gościńcami dotąd jest przerwany, i długo tak będzie. Nawet miasto *Bryxen* w przykrein było położeniu.

Gazety publiczne umieściły następujące doniesienie lekarza przy karlsbadzkich kąpielach, doktora *Poeschmanna*, pisane z *Karlsbadu* pod dniem 17 października: „W dziejach źródeł karlsbadzkich, zapisany być powinien dzień 15 października r. b., wyszczególniony zdarzeniem, które mieszkanców nietylko zastanowiło, ale tak właśnie ucieszyło, jak zasmucił dzień 2 września 1809 r. Teraz albowiem, to im powrócił dar natury, co r. 1809 utracili. Źródło zamkowy tyle sławny w dawnych wiekach, ile wyszczególniający się zbawieniami skutkami, powrócił do dawnego łożyska, z którego był uszedł. Już poczyniono urządzenia, celem zatrzymania go nazawsze na tém miejscu, i uczynienia dla chorych pożytecznym.

FRANCYA.

Paryż dnia 11 listopada.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wszystkie wczorajsze dzienniki tutejsze twierdziły, iż postanowienie królewskie z d. 5 b. m. uchyliło żądanie burmistrza miasta *Leodium*, względem wydania serca *Gretego*. Dzisiejszy *Monitor* prostuje takowe twierdzenie w tym sposobie, iż rada stanu uznała się za niewłaściwą do wyrokowania w tej sprawie, i że wspomniane postanowienie, odrzucające prośbę miasta *Leodium*, rozstrzyga tylko pytanie względem właściwości, nie zaś w samej sprawie.

Dnia 12. Xiądz grecki w tutejszej stolicy *Hischaris*, 70cioletni starzec, ten sam, który w roku 1814 w obecności NN. Cesarza Rossyjskiego i Króla Pruskiego, odprawiał uroczystą mszą wojskową na rynku *Ludwika XV*, został onegdaj napadnięty po zbojcku w mieszkaniu swoim przez człowieka, któremu odmówił żądanej pożyczki 60 franków. Ludzie, co na krzyk starca przybiegli, zastali go leżącego na ziemi, i zabójcę chcącego mu brzytwą przerznąć szyję; zadał mu już ranę głęboką na cał, ale nie grozącą niebezpieczeństwem. Zabójca ranił w rękę pewną kobietę, która właśnie przybiegła na pomoc, i potem chciał uciec; lecz go na dziedzińcu dogoniono, schwytano i do prefektury policyi zaprowadzono. Xiądz oddano do szpitala, i zdaje się, że będzie wyleczonym.

Dnia 13. O działaniach poprzedzających kapitulacyą *Urgelu*, oraz zaszłych przy jej zawieraniu i później, marszałek *Moncey* przesłał dodatkowy raport marszałka pólnego *Barona Hurel*, z którego umieszczamy następujące ważniejsze wyjątki. „Baterye zaczęte w nocy z d. 11 na 12 października, dopiero d. 14 mogły być ukończone z powodu deszczów. *Dnia 12* zrana nieprzyjaciel we 200 ludzi uczynił dzielną wycieczkę dla

popsucia szanców wojska oblegającego, lecz ze stratą 5 ludzi zabitych i kilku raniennych, został odparty bagnetem. Po zatoczeniu dział w nocy z d. 15 na 14 zaczęło się zrana strzelanie; w niespełna dwóch godzinach rzucono 700 bomb i granatów: tudzież wystrzelono 400 kul działowych do cytadelli i przyległej wsi *Castel-Ciudad*. Młodzi kanonierowie okazali największą odwagę; nie czekając rozkazu stawali na mieyscu poległych towarzyszy swoich i naprawiali, co było uszkodzonym. Ogień trwał ciągle w dniach 15, 16, 17 i 18; a lubo dwa działa 12stofuntowe, jedno 8stofuntowe i kilka małych moździerzy wojska oblegającego, stały się niezdawnymi do użycia, zawsze jednak artyllerya francuzka wzięła przewagę nad nieprzyjacielską. *Dnia 19* zrana wyprawiony posłaniec rozkazowy do twierdzy, został dobrze przyjęty. Nazajutrz oficer nieprzyjacielski przybył do głównej kwatery francuzkiej, i podpisano kapitulacyą. Osada zabrana w niewolę wojenną składała się z pólnownika, 10 podpólnowników, 45 oficerów i 900 żołnierzy. Twierdza miała jeszcze żywności najmniej na 2 miesiące; znaleziono w niej 54 dział, 1000 karabinów, 234,000 ładunków, 10,000 funtów prochu, oraz mnóstwo bomb i granatów. Puszczono do domu 14 oficerów osady razem z dowódcą i 200 żołnierzy z pólnu *Iaredo*, którzy się poddali Królowi. Strata francuzów jest bardzo małą, ze względu na mnóstwo bomb i granatów, które (jak generał *Hurel* wyraża) nieprzyjaciel rzucił z rzadką dokładnością na baterye wojska oblegającego. Liczba raniennych wynosi 20 kilku.

Dnia 15. W dzisiejszym *Dzienniku Rozpraw* czytamy następujący artykuł: „Jeden z dzienników tutejszych zapewnia, iż wszyscy prawie członkowie terażniejszej izby deputowanych, będą mianowani prezesami zgromadzeń wybierczych, i czyni zapytanie, dla czego by myślano o rozwiązaniu izby, kiedyby chciano, aby była też samą łatwo na to odpowiedzieć. Rząd chce izby takiej, jak teraz, bo jest rojalistowską; lecz chce ją rozwiązać, aby wszystkie wybory zaczynały się od jednego dnia, dla proponowania potem siedmioletniego odnowienia izby, w którym spokojność i dobro monarchii upatruje. Nie masz oczywiście i stosowniejszego; jest to odpowiedzią na wszystkie zarzuty; na wszystkie poszepty, na wszystkie nawet potwarze; i razem dowodzi, iż ministrowie nie odstępują ani swoich zasad, ani swoich przyjaciół.“

HISZPANJA.

Gazeta le Conservateur Impartial z *Madrytu* pod 31 października, zawiera: Utrzymują, że *Mina* i *Rotten*, z przyczyny rozruchu d. 22 w *Barcellonie*, schronili się do cytadelli z pólnkiem *Soria*, i że milicyanci zrabowali wtedy domy, tych dwóch naczelników rewolucyjnych, którzy, pozbawieni będąc dowództwa przez swych przyjaciół, w przeciągu 24ch godzin, potem je znowu odzyskali. Ten wypadek był powodem do następującej odezwy. „Mieszkańcy *Barcellony*! JW. Generał naczelnie dowodzący przesłał municypalności konstytucyjney następujące trzy artykuły, podane przez Marszałka *Moncey*: *Art. 1.* Milicyanci, oddawszy broń, udadzą się do mieysc swojego zamieszkania, i jeżeli zostaną spokojni, nie będą śledzone, ani ich postępowania polityczne, ani ich opinia dawniejsza. *Art. 2.* Wojska liniowe udadzą się na kwatery, przeznaczone dla każdego korpusu z bronią i oficerami. *Art. 3.* Każdy, pod jakim bądź kolwiek pozorem, chcący opuścić Hiszpanię, będzie przesłany lądem lub morzem, do mieysca przez siebie wskazanego; za zgodą stron układających się, będzie mógł zabrać z sobą wszelką swą własność (*sus propiedades*), i będą przedsięwzięte środki, potrzebne do jego bezpieczeństwa.“ Obywatele! nic jeszcze nie ma postanowionego względem tych artykułów; mieycie ufność w waszych władzach, i przywróćcie spokojność w tém bohatyrskim mieście. *Barcellona* dnia 23 października. Do obywatela *Alkada* konstytucyjnego *Vincentego Cavanillos*.”

Odbrzegow Menu dnia 2 listopada.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Sławny ogród Elektora Heskiego, *Wilhelmshöhe*, pod *Kassel*, został znacznie upiększony; lecz cudzoziemcom nie wolno go odwiedzać bez wyraźnego pozwolenia, a toby tam wszedł bez takiego pozwolenia, będzie stawiony przed policją.

Wspaniały pomnik dla Xięcia pruskiego *Ludwika*, poległego w bitwie z francuzami r. 1806, został ukończony pod *Saalfeld*. Z tego powodu odbyła się tam uroczystość, przyczem miał stosowną mową radca tajny *Dziembowski*, który dawniej służył w półku rzonego Xięcia.

Xiążę *Leuchtenberski* (*Eugeniusz Beauharnais*) wrócił z *Aremberga* do Bawaryi. Pojednał Hrabina *St. Leu* z mężem (*Ludwikiem Bonaparte*), którzy długo żyli z sobą w rozłączeniu. Uda się ona z mężem do *Rzymu*, gdzie przez zimę oboje zabawią.

AMERYKA.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Gazeta Buenos Ayreska: „*Registro Oficial*“ z d. 28 czerwca zawiera następującą ugodę, zawartą między senatorem *Josquimem Mosquera Arbo* leda, pełnomocnym rzeczypospolitey kolumbijskiej, a *Don Bernardynem Rivadavia*, ministrem spraw zagranicznych państwa Buenos Ayres: § 1. Wolne państwo Kolumbia i państwo Buenos Ayres uroczą się tem przymierzem zatwierdzają na wieczne czasy, przyjaźń między sobą, która, jak naturalnie, trwać między niemi powinna z powodu równości zasad i wspólnego interesu. § 2. Podstawą tej przyjacielskiej ugody będzie zupełna wzajemność między rządami i obywatelami tych państw. § 3. Oba wspomniane państwa zawierają na wieczne czasy związek odporny dla zabezpieczenia niepodległości swojej przeciw Hiszpanii, lub jakiemu innemu obcemu Mocarstwu. § 4. Wszelkie przypadki, wynikające z tego związku, załatwiane będą szczególnymi przymierzami, zastosowanemi do okoliczności i możności każdego z państw. § 5. Niżej ugodą zostanie zatwierdzoną od rządu kolumbijskiego, gdy ją sposobem konstytucyynym kongres zasankcyonuje, a od rządu Buenos Ayreskiego, gdy otrzyma sankcyę, którą nada jej ciało prawodawcze na najbliższem posiedzeniu dnia 1 maja.“

Z Bogata (stolicy rzeczypospolitey kolumbijskiej) piszą pod d. 9 sierpnia: Boliwar udał się z *Quito* do *Peru*. Kongres ukończył swoje posiedzenia, ale deputowani pozostaną aż do stycznia r. p. w tutejszey stolicy, dla rozpoczęcia przyszłych posiedzeń; lecz przez ten czas pobierać będą, jak gdyby trwał kongres, konstytucyę oznaczone dyety. Kongres zniósł opłatę po 5 d sta od Północno-Amerykańskiego handlu. Między naszym rządem a rezydentem Północney Ameryki zdaje się najlepsze zachodzić porozumienie. P. *Hurtado*, bogaty i poważny mąż i członek senatu, mianowany został na miejsce P. *Ravenga* posłem w Anglii.

Prenumerata na Gazetę Kuryera Litewskiego na rok następujący, przyymuje się w Wilnie w Expedycyi Gazetney Głównego Pocztańtu Litewskiego i w Redakcyi teyże Gazety; a w innych miastach we wszystkich Kantorach i Expedycyach Pocztowych. Cena zwyczajna: z przesyłaniem pocztą: rocznie rub. 14, półrocznie 7; bez poczty rocznie rub. 9, półrocznie rub. 4 k. 50, i kwartałami r. 2 k. 25.

Pozwolano drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora. *Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radea Stanu i Kawaler.*

w Drukarni Redakcyi.

(z Gazety le Conservateur Impartial.)

Tablica statystyczna P. Barona *Humboldta*, wystawująca obszerność powierzchni i ludność różnych części Ameryki. Tablica ta jest wyjęta z trzeciego tomu, *opisania historyczney podróży do krain podbiegunowych Nowego świata*, która wkrótce z druku wyjdzie.

Wielkie podziały polityczne.	Powierzchnia w milach kwadrat. 20 stopni równikowych.	Ludność
		1 8 2 3.
I. Posiadłości hiszpańsko-amerykańskie	371,380	16,785,000
Mexyk albo nowa Hiszpania	75,830	6,800,000
Guatimala	16,740	1,600,000
Kuba i Portoricco	4,430	800,000
Kolumbia {		
Venezuela	33,700	785,000
Nowa Grenada i Quito	58,250	2,000,000
Peru	41,420	1,400,000
Chili	14,240	1,100,000
Buenos - Ayres	126,770	2,300,000
II. Posiadłości Portugalsko-Amerykańskie (Brezylia)	256,990	4,000,000
III. Posiadłości Angielsko-Amerykańskie (Stany Zjednoczone)	174,300	10,220,000

Dla uprzątnienia niewiadomości prawdziwej, czy zmyślonej tych, którzyby rozumieli albo udawali, że obecne krwawe domaganie się sądowe, są skutkiem rozjątrzonych teraz namiętności w Hiszpanii; pożyteczną jest rzeczą przytoczyć, że prawo hiszpańskie przeciw winowaycom stanu, którego przystosowania domagają się teraz, jest prawem rzymskiem, powszechnie prawie przyjętem we wszystkich monarchiach czasów terażniejszych. W Anglii, w kraju tak dawno konstytucyę rządzoną, to prawo istnieje w całej swej mocy, a nawet z surowością nie równie przewyższającą, i tak wielką, iż nieśmiemy jej opisywać.

Każdy, nakoniec, przypomni sobie, stracenie *Montrose*, któremu za jego wierność wymierzono karę śmierci, na zdrajców przepisaną. Czynimy tę uwagę, zgoda nie dla tego, żeby pochwalać srogość przepisow prawa rzymskiego, lecz dla odnowienia wypadku historycznego, i żeby nie spadało to na jeden naród, co nieszczęściem, prawie się we wszystkich zdarza.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 17 listop. rubel srebrny 3 rub. 80 $\frac{1}{2}$ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 79, stary r. 11 kop. 60, imperyal r. 37 kop. $\frac{1}{2}$.

Wilno dnia 25 Listopada v. s. 1825 Roku.

ОБЪЯВЛЕНІЕ.

По воле Господина Главнокомандующаго 1ю Армиею, ошъ Иншендансшва оной Армии симъ объявляешия, что на поставку провіанта, а на нѣкоторыхъ пунктахъ овса, будутъ происходить торги въ Казенныхъ Палатахъ ниже слѣдующихъ Губерній, гдѣ войска расположены именно:

а) Въ Киевской казенной Палатѣ для войскъ въ сей самой Губерніи на годичную пропорцію съ 1го марта 1824го, по 1е марта 1825го года, и особо въ онойже для Бобруйского пункта Минской Губерніи на поспрѣбность съ 1го Іюня 1824го по 1е Іюня 1825 года; да для всѣхъ магазейновъ Могилевской Губерніи на поспрѣбность съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года.

б) Въ Могилевской казенной Палатѣ въпоричныхъ мѣсныхъ торгахъ, для всѣхъ пунктовъ оной, на время съ 1го Іюля 1824, по 1е генваря 1825 года.

Сроки торговъ назначаюшя въ Киевской казенной Палатѣ первому торгу 1825го года декабря 18го, 19го и 21го, второму торгу 1824го да генваря 3го, 5го и 7го; прѣшнему 10го, 11го и 12го; переторжкамъ 14, 15 и 16го; въ Могилевской казенной Палатѣ торги генваря 3го, 4го и 5го, и переторжки генваря 8го 9го и 10го.

На сіи сроки вызываюшя желающіе къ торгамъ съ законными залогамъ, во уваженіе по мѣсячной поставкѣ принасовъ; на сей разъ въ пятую часть противъ подряда, а на обезпеченіе заданковъ особо, кромѣ общесшвенныхъ ошъ дворянсша поспавокъ, кои осшаюшя на одномъ доверіи; вѣдомости о поспрѣбности въ каждой Губерніи будутъ разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ онихъ ошкрышя, въ мѣсяцъ съ подробными кондиціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны происходить поставки.

Генераль Иншенданшъ 1. Армии Архидіапріи Генераль Маіоръ Цироговъ.

Ноябра 14 дня 1825
года М. Шкловъ.

Зъ волі JW Главно-Доводзачаго 1ша Армиа, од Интенденци теу армии нинѣшнѣмъ оглаша се, із на доставкѣ провіанта, а до нѣкоторыхъ пунктовъ оова, бѣдѣ сѣ odbywać targi, w Skarbowych Izbach, niżej wyrażonych gubernij, gdzie woyska są rozłożone, a mianowicie:

а) W kijowskiej skarbowej Izbie dla woysk w teyże gubernii, na roczną proporcją od 1go marca 1824, do 1go marca 1825 roku osobno w teyże dla Bobruyskiego punktu Mińskiej Gubernii na potrzebę od 1go junii 1824go do 1go junii 1825 roku, i do wszystkich magazynow mohilewskiej gubernii na potrzebę od 1go junii 1824 do 1go januaryi 1825 roku.

б) W mohilewskiej Skarbowej Izbie powtórne mieyscowe targi, dla wszystkich jey punktow na czas od 1go junii 1824 do 1go stycznia 1825 roku.

Terminy targow naznaczają się w Kijowskiej Skarbowej Izbie, na pierwszy targ, 1825 roku decembra 18, 19 i 21; na drugi targ 1824 r. januaryi 3, 5 i 7, na trzeci 10, 11 i 12; na przetargi 14, 15 i 16; w Mohilewskiej skarbowej izbie targi januaryi 3, 4 i 5 a przetargi takozъ januaryi 8, 9 i 10.

Na te terminy wzywają się zyczący na targi zъ prawnymi ewikocyami, w proporcją miesięczney dostawy żywności, на ten raz w piątej części całego podradu, а на zabezпеченіе задатковъ osobno, prócz dostaw od Zgromadzen stanu Szlacheckiego, które zostają на samey ufności; wiadomości о ilości potrzebney w każdej gubernii, бѣдѣ rozosłane do Izb Skarbowych w swoim czasie, і publicznie w nichъ odkryte, razem ze

wszczegółowami kondycyami і dalszemi prawidłami, на których osnowie mają się czynić dostawy.

Jenerał Intendent 1szej Armii, Jenerał Major Artylleryi Pirohow.

Nowembra 14 d. 1825
roku М. Шкловъ.

і W Skutek rozporządzenia Rządowej Zwierzchności, czyni się niniejsze wezwanie: że на dostarczenie drow, swiec і słomy, dla woyskowych і dalszych potrzeb w powiecie trockim, od roku 1824 на następne trzy lata, odchodzić бѣдѣ w mieście Trokach, w powiatowym rzeczonych materyałow Kommitecie, licytacya w terminach, jako to: dnia 18, 19 і 20 przyszłego miesiąca grudnia; przeto, zyczący przyjąć wyrażone dostarczenie opału і świateła dla woyska, zechcą, w przeznaczonych terminach, zъ prawnymi dowodami ewikcyi, явить się do Trok. Marszałek Trockiego Powiatu і Kawalerъ Bolesław Römer.

Sekretarz Adam Kucewicz.

і Podaje się do Publiczney wiadomości, iż Ur. Anna z Woyciechowskich Jędrzejowska, po zawarciu szlubow małżeńskich z Ur. Jakóbem Jędrzejowskim odstawnym Sztabs kapitanem, w kościele parafialnym Staro-Konstantynowskiem 1805 roku, przeżywszy czas niejaki zъ tymże swymъ prawnymъ mężem, по małżeńsku, opuściła onego, і żadney osobie wiadomości, gdzieby się teraz znajdowała, przez ciągъ latъ kilkunastu nieczyni, która przymiotow ciała jest takowych: twarzy okrągley бѣдѣ bez koloru, oczu siwych, włosów на głowie і brwiachъ jasno бѣдѣ, wzrostu szredniego, nosa miernego okrągłego, на jednej stronie głowy cząstka włosów бѣдѣ: ktoby о wyż wspomnioney osobie zbiegley miał jaką wiadomość, raczy Konsystorzowi Duchownemu Jeneralnemu Rzymsko-Katolickiemu Łacińskiemu Łuckiemu donieść. Sekretarz Alexander Pomarański. Gubernski Sekretarz Michał Karwat.

і Zъ dnia 8go на 9ty tego miesiąca uciekl lokaj imieniemъ Grzegorz zъ majątnosci Kotowicz w Guber. Mińsk. w powiecie Dziesnieńskim położoney, do JW. Porzeckiego należacy, skradłszy u swego Pana piędzmi rubli assyg. trzyста і kilka tyżek srebrnychъ stołowych. Nadto, u niósł zъ sobą papiery zъ oczęścią garderoby і należące do Józefa Macilewicza, syna Franciszka zostajacego w obowiązku kamerdynera u tegoż JW. Porzeckiego. Zbieg wyżъ rzeczony może mieć latъ 23, urody sredney lecz krępy і pleczysty, włosów ciemno-rusychъ prawie czarnychъ і takieżъ mający wąsy і bokenbardy, twarzy snaglawey і ospowatey, oczu okrągłychъ, brwiowъ ciemnychъ. Surdutъ ma на sobie ciemno szaraczkowy, maytki ciemno zielone, tulub czyli kożuchъ zъ owczynъ на wierzchu. Ktoby takowego zbiega gdzie spotkał, ma onego zatrzymać і do najbliższej powiatowej lub Guberskiej policji dostawić. Właściciel zaś onego, rzeczony JW. Porzecki były Sędzia apelacyiny mieszkający w mieście Mińsku w domu JW. Sowietnika Wiszniakowa, za taką przystugę wynagrodzić przyzwоicіе obowiązuje się.

Diagnienie piątej klasy 24tej Loteryi klaszyczoney Królestwa Polskiego odbędzie się dnia 15 grudnia n. s. 1823 roku. Losów do tej Loteryi dostać można każdego czasu w Wilnie w Kancelaryi u JP. Jakuba Lichtenszteyna mieszkającego na ulicy Sawicz w domu Mińkiewicza pod N. 54.

Plan tej loteryi znajduje się w Nrach 107, 110, i 113 Kurjera Litewskiego.

Ostrzega się grających w niniejszą Loteryę, ażeby wcześniej wymieniali Losy do piątej klasy, przedane bowiem będą innym osobom i stosownie do Artykułu 15 obwieszczenia obok planu, wygrana temu tylko wypłaca się kto posiada z właściwej klasy Numer wygrywający.

3. Od Litewskiego Grodzieńskiego Gubernialnego Rządu wzywają się sukcesorowie zmarłej kobiety Alexandry Iwanowej córki po nazwisku Czerwiszewey, która zostawała tu w Grodnie przy poruczniku grodzieńskiego garnizonowego batalionu, już zmarłym Grocholskim, jeśliby się gdzie takowi okazali, aby przybywali do tutejszego Rządu z prawnymi dowodami, dla odebrania pieniędzy wziętych ze sprzedanej jej ruchomości, od dnia wydrukowania tego w gazetach, w ciągu jednego roku. Dnia 1 nowembra 1823 r. Za Sekretarza Protokulista Dobrowolski.

3 Od Wileńskiej Tamożni ogłasza się. Dla dogodności zyczącym sobie nabyć w języku francuzkim *Ogólną Taryfę Handlu Europejskiego*. Na w y z e y potwierdzoną dnia 12 marca zeszłego 1822 roku, Departament handlu zewnętrznego, przysłał do tej Tamożni dwadzieście jej exemplarzy. Przedaje się exemplarz po dziesięć rubli assygnacjami.

Za nieprzybyciem Deputata Duchownego nie mógł Sąd Exdywizorski w terminie 25 Sbra roku idącego ogłosić dekretu w zbiegu kredytorów do majątku Medeksz w Pcie Kowien. położonego a przez sukcesorów zeszłego Ignacego Lugayły Szam. oddanego pod Exdywizyę, powtórna więc rekwizycyą do Konsystorza Duchownego Dyecezyi Zmudz. przesyłał, i wstrzymawszy to ogłoszenie dekretu, dopiero raz czwarty po skomunikowaniu się z Deputatem Duchownym WJX. Bonawenturą Michniewiczem Plebanem Czekiskim Administratorem plebanii wilkiskiej, oznacza do głoszenia w sprawie kredytorów do zeszłego Lugayły Szam. funduszu i majątku ziemnego Medeksz w pcie Kowien. położonego, czyniących Sąd Exdywizorski dzień pierwszy mca xbra roku idącego, aby więc w tym dniu kredytorowie zbieg mający do masy i funduszu po Lugayłowskiego dla przesłuchania dekretu stawali przeznacza.

Adam Kozakowski Prezes Sadu Ziem. Kowien. Antoni Domeyko Sędzia Ziem. Kowien. Exdyw. Wincenty Mołockowicz Ptu Kowien. Exdyw. Marcin Swirski Regent dekret. Subssłow Kowien.

2. Sąd Ziemski Ptu Wileń. wszystkie interesowane strony zawiadamia, iż sprawę konkursową między wierzycielami zeszłego Józefa Szyrwńskiego odchodzącą ma zamiar wziąć w namowę do ostatecznej decyzji dnia 29 gbra 1823 r. iżby więc przed tym terminem wszyscy pretensorowie stosunki swoje objawiali wzywa, a dla niełączących się, że amissya zapisana będzie ostrzega, z debitorami zaś choćby

w niestanności oczewisty ustanowi wyrok, za tym wydarzyć się mogące niedogodności własnej winie przypisać będą powinni, onymż wiedzieć daje.

Sąd Exdywizorski.

2. Sąd Taxatorsko-Exdywizorski nad majątkiem Podbrzeź zwanym w powiecie Wileńskim położonym do dziedzictwa niegdyś zeszłego Adama Ciechanowieckiego Forsmeystra należącym ustanowiony, jurysdykcyą swoją do dnia 4 mca decembra terażniejszego roku odroczył. Oczem kredytorów i pretensorów tegoż Adama Ciechanowieckiego przez niniejszą awizacyą zawiadamia. Roku 1823 mca nowembra 20 dnia.

Dozwala się umieścić w Gazecie Kurjera Litew. Antoni Kociel Sędzia Z. P. Z. Exdywizor.

2. W sprawie WW. Panów Stanisława i Jakuba braci Boufałow, Józefy w zamęściu Granickiej, Teresy Czerniewskiej siostr z domu Boufałowien, z WW. JPanami Franciszkiem i Eufrozyną z Szukstów Boufałami, małżonkami, i kredytorami Franciszka Boufała, Dekretem Ziemskim 1822 roku grudnia 14 dnia z mocy remissy Sadu Gl. Litewskiego Wileńskiego 250 Departamentu nastalym, na rozdział dóbr Ligum w upińskim, atynencyi Wismont w Szawelskim, schedy z exdywizyi Tyszkiewicza w Kowarsku w Wilkomirskim powiatach, folwarku Szlanowa w Królestwie Polskim, domu w mieście Wilnie, górę Boufałowską zwanego położonym, oraz dalszych funduszów samowolnych i ruchomych po Józefie dziadu, Leonie oycu Boufałach pozostałych, i zarazem na domierzenie satysfakcyi wierzytelom i pretensorom W. Franciszka Boufała, Sąd Dziełczo Podkomorsko Exdywizorski przeznaczony, w roku bieżącym, miesiąca listopada 5 dnia w komplecie naznaczonym za obwieszczeniem trzykrotnie w Gazecie Kurjera Litew. opublikowanym, wedle postanowienia remissy do dóbr Ligum zebrany, inwentaryą wszystkich dóbr w górze wyrażonych, licytacyą ruchomości, w opieczetowaniu znalezionej, za uprzedzić powinnym ogłoszeniu przez Urzędnika W. Ludwika Bilewicza Sędziego a z terażniejszego elekcyow Prezydenta Ziemskiego Szawelskiego przeznaczył dobra Inguny z atynencyami W. Jakubowi, schedę z Exdywizyi w Kowarsku, folwark Szlanow w Królestwie Polskim i dom w mieście Wilnie. W Stanisławowi Boufałom w administracyą oddał, do pomocy w dowodzeniu i obrony interessu W. Franciszka Boufała, za powodem arestancyi dzieła swojego prowadzić i osobiście asystować niemogącego, skutkiem remis Sadu Głównego i Ziemstwa Wileńskiego, WW. Bonifacego Dulewicza i Stanisława Citowicza subssliow Powiatu Szawelskiego adwokatow, za prokuratorow przydat, census dla nich naznaczywszy, zety administratorowie częściami opłacali zaleciwszy, lokacyą, posługę i wygody dla nich zapewniwszy, do przeyrzenia papierow, i usposobienia gotowości zobowiązał, o tym prokuratorow obraniu, i przeznaczeniu, Sąd Ziemski Szawelski zawiadomił. Kancelaryą miejscową wedle przeznaczenia remissy w dobrach Ligumach ustanowiwszy oraz pe-

wność i bezpieczeństwo zastrzegłszy, papiery z kancelaryi Sądu Ziemstwa Wileńskiego pod obsigulą do Sądu swojego przetransportowane, pod jej dozór oddała, komportacją do oney WW. Stanisławowi i Jakubowi Boufalowi, ich siostram, W. Granickiej i Czerniewskiej; tudzież kredytorom, i pretensorom Franciszka Boufala, niemniej Józefa Dziada, Leona oycę, wymieniając do jakiej komportacji są obowiązani składać, w przeciągu miesiąca lutego roku następującego 1824, pod rygorem kar sprzeciwienstwa nakazał, żeby żadnymi exkuz pretextami nie zastanawiali się strony, persystencyą komportowanych papierów, aż do ostatnich dni miesiąca czerwca, i wojną komunikacją stronom za rewersami rozciągnął, i zastrzegł obowiązek wykonania przysiąg na wierności dopełnionych komportacyow, po produktach nazaczył, komornikow do wymiaru z przepisaniem prawideł, i oznaczeniem nadgrody nominował, przez edyktałne pozwy debitorow, do massy zawiniających pod rygorem i w niestanności onych, sądzenia poszukiwania summ powołać przeznaczył, i dalsze szczegóły z rodzaju i składu sprawy wynikię rozwiązawszy; jak oraz o przeznaczeniu członka duchownego do Xięcia Biskupa dyecezyi żmudzkiej odniosłszy się, zjazd następny do dnia 1 wrzesnia roku następnego odroczył, w którym terminie że zając się przedsięwzięciu oczewistym całego niniejszego dzieła, bez żadnych odkładow rozbiorem, wczesnie zapowiadając, wzywa wszystkie, z jakiego bądź źródła, i stosunku do tej sprawy interessowane osoby lub strony; aby terminu powyżey oznaczonego pilnymi będąc, swoje pretensye uwiadomiali, w razie niestanności, i niepopierania w swych stosunkach wszystkim kredytorom, i pretensorom, Józefa dziada, Leona oycę i Franciszka syna Boufala, wiekniatą amissyą ich pretensyow zapisze i ogłosi. Co żeby do powszechney każdego wiadomości doszło te ostrzeżenie przez awizacyą w Gazecie Kurjera Litewskiego po trzykrotnie umieścić postanowił. Dat w Ligunach w powiecie upitskim 1823 roku listopada 10 dnia.

Tadeusz Dowgird Podkomorzy Powiatu Rosieńskiego. Ziemski Powiatu Wileńskiego Pisarz i Exdywizor Józef Olszański. Sędzia Ziemski Szawelski Exdywizor Ludwik Billewicz.

Obwieszczenie.

3. Jan Olechnowicz Prezydent Ziemski Upitski, Ignacy Łopaciński Sędzia Ziem. Bras., Maciej Paszkiewicz Pisarz Ziemski Upitski, Jan Weryha Prezydent Grodzki Telszewski, Antoni Pomarnacki Sędzia Grodzki Wileński, i Franciszek Wiszniewski Sędzia Grodzki Kowieński oznajmujemy tym naszym urzędowym obwieszczyznym listem: iż na skutek wyroku remissyynego Sądu Gł. Lit. Wileń. 2go Departamentu, Sąd Exdywizorski w dobrach Januszewie w Powiecie Wilkomierskim położonych, dla usatysfakcyonowania kredytorow WW. Siesickich stanowiącego, a po onym nastálych Sądu Exdywizorskiego rezolucyow, a oraz ukazu Sądu Gł. w roku terażniejszym gbra 3 dnia za N. 2 145 nastály, ostateczny zjazd za obwieszczeniem zalecającego, że za niedziel cztery od daty niniejszego obwieszczenia dla rozbiornu oczewiście dzieła Exdywizori jako po ut-

twieniu kwestyow akcessoryynych, do dóbr Januszewa w komplecie prawnym zjedziemy. Obe strony tak kredytorow jako też i massę zawiadamiamy, i aby ze wszelką gotowoscią stawali pod rygorem prawnym obowiązujemy.

Roku 1823 mca gbra 8 dnia woźny niżej podpisany świadczę, iż tę kopią obwieszczenia zgodną z autentykiem w imieniu Jana Olechnowicza Prezydenta Ziemskiego Upitskiego, Ignacego Łopacińskiego Sędzię Ziemskiego Brasławskiego, Macieja Paszkiewicza Pisarza Ziem. Upitskiego, Jana Weryhę Prezydenta Grodz. Telszewskiego, Antoniego Pomarnackiego Sędzię Grodzkiego Wileńskiego i Franciszka Wiszniewskiego Sędzię Grodzkiego Kowieńskiego, a przez instancyą JW. Ignacego Dowmont Lieszickiego Podkomorzego Ptu Wilkomierskiego wyniesionego, dla wiadomości WW. kredytorow jako to: Józefa Bronisza Sędzię Granicznego Wilkomier., Józefa Lutomskiego Sędzię Granicznego Wileńskiego, Józefa Kozakowskiego Prezydenta Sądu Granicz. Ptu Wilkomierskiego, Franciszka Klimowicza b. Sędz. Granicz. Ptu Wilkomier., Jana Ekuwiczę Exaktora Ptu Wileńskiego, Zygmunta Kontuwa Sędz. Grodz. Wilkomier., Józefa Kącęgo, Adama Kregera Obywatela Ryskiego, Antoniego Zaremby Komornika Ptu Wilkomier., Matusewicza Sędz. Granicznego Ptu Trockiego i dalszych wszystkich pretensorow stosunki swe do massy Siesickich ścielących, niemniej też dla wiadomości debitorow do massy zawiniających, JWW. i WW. Ferdynanda Kątryma Koll. Sowiełnika, Karola Bienieckiego Rot. Dziedzica Biguszek, Szendera Jankielowicza Obywatela Miasta Wilna, Jana Durasewicza b. Sędz. Granicznego Wilkomierskiego, Franciszka Jazdowskiego Sędzię Telszewskiego Granicznego, Michała Zyfińskiego, Justyna Reuta Adwokata Subsell Wilkomierskich, Star. Berki i Michela Leybowiczow mieszkańców w miasteczku Oniksztach, Eliasza Gierszonowicza mieszkańca miasteczka Kowarska, sukcesorów żyda Gordona, Leopolda Pomarnackiego, Leona Hoppena, Piotra Pośpieszyńskiego, Jana Mayławskiego i dalszych pozvem edyktałnym objętych Debitorow w Gazecie Kurjera Litewskiego dla trzykrotnego zaawizowania umieściłem, i o terminie zjazdu za niedziel 4ry od daty niniejszego obwieszczenia zawiadomiłem.

Justyn Rusiłowicz Woźny Ptu Wilkomier.

Takowe obwieszczenie dozwała się drukować. Ignacy Łopaciński Sędzia Ziemski Brasławski Exdywizor.

Arendowna dzierżawa.

3 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłosza się, iż na wzięcie w arendowną dzierżawę w mieście Wilnie poboru bramnego, brukowego z gnojowym z rybnego rynku, będą odbywać się w Wileńskiej Skarbowey Izbie targi; a zatęm życzący do nich należeć, zechcą przybywać z pewnymi i dostatecznymi kaucyami na terminy: pierwszy 10, drugi 13 a trzeci 17 następującego decembra do Izby Skarbowey, gdzie objawione będą i kondycye targow. Dnia 13 gbra 1823 r.

Assesor i Kawaler Nowicki.

Sekretarz Kleyst.

Od Litewsko - Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż wzięty w tutejszey gubernii w brasławskim powiecie bez paszportu Adam Jan syn Zacharewicz, powiadający nasękarnie, że od urodzenia ma lat 45 rodem z witebskiej gubernii, luczynskiego powiatu, ze wsi Rumłowa z poddanych obywatela Sandowskiego, żkąd lat temu 15 jak uciekł, dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 3 julii 1823 wydanej, uznany włóczęga, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod d. 23 februaryi 1823 r. danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 14 julii 1823 r., podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu, uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 6 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatey czystey, włosów na głowie ciemnych brodę goli na wąsach rusych, oczu szarych, nosa długiego nie-małego.

Od tegoż Rządu ogłasza się, iż wzięty w mińskiej gubernii w wileyskim powiecie bez paszportu Winocenty Antonow Borzdziński, powiadający na examine, że od urodzenia ma lat 19 rodem z Wileńskiej gubernii z miasta Kowna, i tam zapisany wrewizyi, i ma rodzeństwo, jako we opowiadaniu, po uczynieniu wyprawki okazało się niesprawiedliwym; dla nieokazania do potwierdzenia tego najmniejszych dowodów; na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod dniem 29 augusta 1807 roku; podług rezolucyi Rządu pod dniem 3 julii 1823 roku wydanej, uznany włóczęga, i na mocy 10 paragrafu Naywyższego Jego Cesarskiej Mości rozkazu, pod dniem 23 februaryi 1823 roku danego Rządzącemu Senatowi; dla odprawienia do Syberyi na posilenie odesłany dnia 14 julii; podług urzędzenia w ustawie o zsyłkowych, do Tobolskiego Prykazu zsyłkowych; o czém zgodnie z 12, 13, 14 i 15 punktem tegoż Naywyższego Ukazu uwiadamiają się właściciel tego włóczęgi, albo gromada, do której on należy. Przymioty pomienionego włóczęgi: wzrostu 2 arsz. 3 wiersz., twarzy podługowatey czystey, włosów na głowie i brodzie czarnych, wąsów jeszcze nie goli, oczu szarych, nosa miernego, pod dolną wargą z prawey strony jamczoka. Dnia 3 gbra 1823 rku.

Assesor i Kawaler Nowicki.
Sekretarz i Kawaler Kleyst.

2. Od Litewsko - Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż na dostawę dla woysk kwaterujących w mieście Wilnie świec łojowych, będą odbywać się w Wileńskiej Skarbowey Izbie targi; a zatem życzący do nich należę zechcą przybywać z prawnymi i dostatecznymi kaucjami na terminy: pierwszy 3, drugi 5, a trzeci 10 następującego decembra, do Izby Skarbowey, gdzie objawiono będzie i o roczney potrzebie świec. Dnia 13 nowembre 1823 r. Assesor Nowicki.

Sekretarz i Kawaler Kleyst.

3 Excerpt z protokołu Sądowego Ziem. Ptu Wileyskiego w dacie niżej wyrażoney zapisanego oświadczenia, pod pieczęcią Urzędową Ziem. tegoż Ptu, roku 1823 oktobra 20 dnia na rekwiizycyą strony jest wydan.

Roku 1823 miesiąca gbra 20 dnia oświadczenie Jmieniem WW. Salomei matki Hilarego syna Rymtówtow z następnego czyni się wydarzenia, wyrokiem exdywizyi Tryskiej zesłego wojewody Chomińskiego za sumnę przez tego zawinioną, schedę w ziemney posiadłości z dwóma poddanymi w gubernii Litewsko - Wilejskiej Powiecie Szawelskim dla WW. Sta-

nislawa, Joachima, Jerzego i Felixa braci Rymtówtow wydzieloną została z których drugi Joachim schodząc z tego swiata, części na się przychodzący z powodu rozmaitych zesłych rachunkow, przez testamentową dyspozycyą na osobę brata Stanisława rzekł się i do wieczystego władania oddał, skutkiem więc dekretu i testamentu Stanisław Rymtówt dwóch części schedy Dyrmeyki zwaney niekwestyonowatym był Aktorem. Po zgonie którego gdy oświadczający się, jako z rodzeństwa swojego najstarszy zajmując się wspólnie z matką wszystkimi interesami, za nieodbitą potrzebę nabycie rzeczoney schedy uważał, zamiarem wszystkich stosunkow familiynych a szczególnie z powodu mnogich przez samotnego zesłego Stanisława Rymtówta w Exdywizyi Tryskiej ponaszanych wydatkow ukończenia w powiat Szawelski zięchali. Gdzie kiedy przez układ przyjacielski wszystko ukończonem bydz zdawało się, oświadczające się na wyprzedz schedy niez wspomnianey W. Felixowi Rymtówtowi plenipotencyą a wzajemnie Felix i Jerzy bracia Rymtówtowie w wikcyi za swoich dwóch siostr ze wszystkich rachunkow kwietacyą, oświadczającym się wydać i przyznać determinacyą niezmienną postanowili. Jakoż żalące się ufnie będąc w charakterze swojego rodzeństwa, dopełniając skutek swoim zamiarom, plenipotencyą na obiekt sprzedaży schedy Dyrmeyki wspomnionemu Felixowi Rymtówtowi na dniu 26 septembra 1823 r. wydali i w Ziemstwie Telszewskim przyznali, a przeciwnie kwietacyi ułożoney i już napisaney pomimo wdania się użytych przyjaciol od obźlnych Jerzego i Felixa Rymtówtow wydać się powinney nieuzyskali. Przez ten sposob gdy oświadczające się straty ogólnego funduszu na 2000 r. s. wynoszącego, mogą bydz ofiarą, celem więc temu wszystkiemu zapobieżenia, wydaną przez się na jmie Felixa Rymtówta w dacie powyższej plenipotencyą cofają i o $\frac{1}{2}$ za nieważną ogłaszą. Na mocy jakowey już żadnego znaczenia niemającej, iżby W. Felix Rymtówt schedę Dyrmeyki zwaną, nikomu wiecznością wyprzedawać, w zastaw lub tym podobnym sposobem zawodzić, w żadne układy wchodzić niesmiał i niemiał władzy, nim o zwrot nieraz wspomnioney plenipotencyi w miejscu i czasie właściwym przyniosą prawny dopominek, tymczasowie dopiero niniejsze oświadczenie w akta Ziem. Wileyskie zapisując, one do gazet Kur. Lit. dla zawiadomienia całej Publiczności podać postanowiają. U tego Oświadczenia podpisy aktorow takowe. Salomea Rymtówtowa, Hilary Rymtówt. Zgodziłem z protokołem Sądowym. Wincenty Kiersnowski Ziem. Ptu Wileyskiego Regent.

Pozwala się drukować. Michał Łapicki Pisarz Z. P. W.

2. Mam honor donieść Szanowney Publiczności ze dopiero mieszkam w domie JP. Germana na rogu idąc pod Ostrą bramę pod N. 12. Löffler Dentysta.

Le sousigné a l'honneur d'avertir le respectable Public qu'il loge appresent dans la maison de M. German N. 12 au Second, rue Ostra Brama.